

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Πολλοὶ πολλάκις δυσφοροῦσιν ἐπὶ τῇ θέσει εἰς ἣν εὐρέθησαν καὶ ζηλοῦσι τὴν θέσιν ἄλλων. Ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως εἶναι ἀεὶποτε ἀξία ἐπιδιώξεως· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ προβαίνει παραπολὺ διότι καταστρέφει τὸν ἐπιδιώκοντα. Τοῦτο διὰ τοῦ ἐξῆς μύθου ἀριδῆλως καταδείκνυται. Κανάριον τι καὶ ἰχθὺς εὐρίσκοντο ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ δωματίῳ. Θερμὴν τινα ἡμέραν τοῦ θέρους ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἤκουσε τὸν ἰχθὺν παραπονούμενον περὶ τῆς βωδῆς αὐτοῦ καταστάσεως, καὶ ζηλοῦντα τὸ ἡδὺ ἄσμα τοῦ συντρόφου του. «Ἐὰν ἡδυνάμην νὰ ἄδω τόσον γλυκέως ὥς ὁ φίλος μου ὁ ἐν τῷ κλωθῶ» συγχρόνως τὸ κανάριον ἐβλεπε τὸν ἐν τῷ ὕδατι ἰχθὺν ἐν τῷ ὑελίνῳ κώδωνι, «Ὅσον δροσερὸς φαίνεται, ἐπεθύμουν νὰ ἦμην καὶ ἐγὼ ἐκεῖ». Ὁ κύριος τότε εἶπεν: ἄς γίνῃ, καὶ οὕτω ἔθεσε τὸν ἰχθὺν εἰς τὸν ἄερα καὶ τὸ πτηνὸν ἐν τῷ ὕδατι· δὲν ἐβράδυναν νὰ ἴδωσι τὴν μωρίαν των, καὶ μετενόησαν· ἐκ τούτου συνάγεται τὸ ἐξῆς πρόδηλον συμπέρασμα: Ἐκαστος ἄς εὐχαριστῇται ἐν τῇ καταστάσει ἐν ἣ ἡ θεία Πρόνοια ἔθηκεν αὐτόν, καὶ ἄς πιστεύῃ ὅτι εἶναι λίαν κατάλληλος δι' αὐτόν.

Ο ΜΙΣΙΣΙΠΠΗΣ

Ὁ ποταμὸς οὗτος ὁ πλέον τῶν χιλίων λευγῶν ἔκτασιν διατρέχων ἀρδεύει πεδιάδα εὐδαίμονα, ἣν οἱ κάτοικοι τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀποκαλοῦσι «Νέαν Ἐδέμ». Χίλιοι ἄλλοι ποταμοὶ δαρυφόροι τοῦ Μισισσιππὶ παρέχουσιν αὐτῷ ἰλὸν ὅπως παχυνθῇ, ἀφθονα ὕδατα ὅπως καταστῇ γόνιμος. Ὅταν

πάντες οἱ ποταμοὶ οὗτοι αὐξήσωσι διὰ τῶν ἀφθόνων τοῦ χειμῶνος βροχῶν, ὅταν αἱ θύελλαι καταβράσσωσι δάση ὁλόκληρα, ὁ χρόνος ἀθροίζει ἐπὶ τῶν πηγῶν πληθὺν ἐκρίζωμένων δένδρων, τὰ συνδέει διὰ σχοινίων, τὰ συγκολλᾷ διὰ τῆς ἰλὸς, φυτεύει ἐπὶ τοῦ μίγματος τούτου δενδρύλλια, καὶ ἐκσφενδονίζει τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ὕδατων. Αἱ σχεδία αὗται φέρονται ἐπὶ ἀφρωδῶν κυμάτων καὶ πανταχόθεν κατέρχονται εἰς τὸν Μισισσιππὶ. Ὁ γέρον ποταμὸς ἀρπάζει καὶ ὠθεῖ αὐτὰς πρὸς τὰς ἐκβολὰς του ὅπως σχηματισθῇ νέος βραχίων. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑψώνει τὴν μεγάλην αὐτοῦ φωνὴν διερχόμενος ὑπὸ τὰ ὄρη· διαχέει τὰ ἀκατάσχετα αὐτοῦ ὕδατα περὶ τῶν ἀμέτρων δασῶν καὶ τῶν πυρραμίδων τῶν Ἰνδικῶν τάφων. Καθίσταται ὁ Νεῖλος τῆς ἐρήμου. Ἀλλ' ἡ χάρις ἐνοῦται πάντοτε μετὰ τῆς μεγαλοπρεπείας· εἰς τὰς σκηνὰς τῆς φύσεως, καὶ ἐνῶ ἐν τῷ μέσῳ τὸ ρεῦμα φέρει πρὸς τὴν θάλασσαν κορμούς δρυῶν καὶ πευκῶν, ἐπὶ τῶν δύο πλαγίων ρευμάτων βλέπει τις, ὀδευούτας παραλλήλως τῶν ὄχθων, νήτους πλωτὰς, καλυπτομένας ὑπὸ νυμφαίων, ὧν τὰ κίτρινα ῥόδα ὑψούμενα σχηματίζουν στεγάσματα ἐξ ἀνθέων. Ὅφεις πράτινοι, κυανοὶ ἐρωδιοὶ, ἐρυθροὶ φοινικόπτεροι, νεογνὰ κροκοδείλων ταξειδεύουσιν ἐπὶ τῶν ἀνθίων τούτων πλοίων, καὶ ἡ ἀποικία αὕτη μέλλει νὰ προτορμισθῇ εἰς ἀπομεκακρυσμένον τοῦ ποταμοῦ κόλπον.

Αἱ δύο τοῦ ποταμοῦ ὄχθαι παρουσιάζουσι τὴν παραδοξοτέραν εἰκόνα· εἰς τὴν δυτικὴν ὄχθην, ἔκτασις ἀπεριόριστος κεκαλυμμένη ὑπὸ σχοινίων, κυλίζει τὰ χλοερὰ αὐτῆς κύματα ἄτινα ἐν τῇ ἀπωτάτῃ αὐτοῦ ἀποστάσει φαίνονται ἐνούμενα μετὰ τοῦ κυανοῦ οὐρανοῦ μεθ' οὗ καὶ συγχέονται καὶ εἰς τὰς ἀπεριόριστους ταύτας πεδιάδας περιπλανῶνται ἀγέλαι ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων χιλιάδων ἀγρίων βουδάλων. Κάποτε βίναττός τις πολυετής διασχίζει κολυμβῶν τὰ κύματα καὶ ἔρχεται ὅπως ἀναπαυθῇ μετὰ τῶν ὑψηλῶν χόρτων ἐπὶ μιᾷ τῶν τοῦ Μισισσιππὶ νήτων. Μετὰ τὸ ὑπὸ κερὰ